

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCLXI. Depositi rapti quadruplum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

loraret, & dotem quoque perderet. Itaque etiam dotatam filio quaesisse uxorem, quo facilius posset ruentis patrimonii rationem succurrere. Addat, donasse illam filio petitionem, hodie, quia decessit, retractare. Sed & praescribat.

DECLAMATIO.

Sero petis, & aliud patrimonium est. Dudum hæres mariti tui erat. à filio petere debuisti, ego ex bonis mariti mei repeto. Nam duæ mortes maritorum, diversas successiones habent. Bona mariti mei, morte ejus facta sunt: dum viveret, patris fuerunt. Dos est, si à viro, aut ab hærede ejus repetatur: tu amisso viro, cum dotem non petiisti, fecisti creditum ex dote.

SERMO.

Circumscriptam se nurus queretur: & in ultimo queret, in quem usum anus dotem desideret? Contra illa dicet, hanc mulierem ambitiosam & profusam fuisse, non minime propterea ad egestatem perductum virum.

DECLAMATIO.

Nurus oportet à viro dotem repetat, focrus à patrimonio.

CCCLXI.

Depositi rapti quadruplum.

QUI DEPOSITUM PERDIDERIT, JURET, ET SIBI HABEAT. Quidam cum depositum furto amisisset, juravit: postea furem damnavit, exegit quadruplum: Dominus hoc quoque petit.

DECLAMATIO.

MEÆ pecuniæ accessio ad me pertinet. Quid si enim cognitor meus, quid si procurator hoc idem respondeat? denique, quid si damnatus fur, non totum solvisset? nempe meum damnum erat. An jacturam debeo sentire, accessionem non debeo? Ego enim à te recessi, cum jurasti, jam cum fure mihi negotium est; hic quicquid solverit, ad me pertinet.

SERMO.

S E R M O.

Contra, ille suo nomine egisse se dicet: investigasse, laborasse: illud præterea potens est pro illo; non potuisse dominum illum furti agere. Itaque iudex quid pronuntiavit? nimirum mihi furtum esse factum.

CCCLXII.

Invicem pulsatores patrum.

QUI PATREM PULSAVERIT, MANUS EI INCIDANTUR.
Duo adolescentes æquales juraverunt, ut alter alterius patrem cederent. ceciderunt. peruntur manus: patres vindicant.

S E R M O.

Fuisse duos sodales: patribus ex austero indulgentibus, sæpe coisse ad lusum, frequenter una fuisse. Quodam tempore cum alter ex his serius in convivium venisset, dixisse alterum, Fortasse te, ut solet, ille senex retinuit, sed non feret impune: ego illum verberabo: hunc deinde respondisse, Et ego tuum cadam. Cum alternis verbis jactarentur minæ; & uterque metueret, ne inultum haberet patrem, jurasse in ultionem magis parentum, quam injuriam.

CCCLXIII.

Vestiplica pro domina.

MALÆ TRACTATIONIS SIT ACTIO. Quidam pauper formosæ maritus, à peregrino vicino negotiatore, ter de stupro uxoris, adjecto pretio appellatus, vestiplicam dominæ habitu misit. Malæ tractationis reus est.

S E R M O.

Maritus illo colore defendendus est, ut dicatur fuisse diligens custos pudicitie uxoris: natura quoque sollicitus & sedulus. Cum esset de stupro uxoris appellatus, admiratum tantam peregrini negotiatoris audaciam: cum deinde etiam repetitus, suspicari aliquid etiam de uxore cœpisse, quantum nunc appareat, sue nature potius vitio, quam culpa uxoris. Cum vero tertio quoque instaret adulter, non

R r

potuisse